

A felsőbbrendű kapitalisták és a gondolkodó állat
Készült: SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával

Bevezetés

A jelen dokumentum a társadalmi fejlődés és az osztályszerkezet radikális, materialista kritikáját nyújtja. A szerző a dialektikus és történelmi materializmus módszertani alapjaiból kiindulva vizsgálja a kapitalista rendszert, és kísérletet tesz arra, hogy meghaladja a polgári-biológizáló emberképet. A szöveg kulcsfontosságú elméleti nővuma a „gondolkodó állat” és a „gondolkodó ember” közötti minőségi ugrás bemutatása, amely a termelőerők fejlődésén és az osztályellentétek felszámolásán keresztül valósul meg.

A kapitalizmus bér-rabszolgatartó társadalom!

A bér-rabszolgatartó kapitalisták felsőbbrendűen, az emberi jogukat megsértve viszonyulnak a proletár bér-rabszolgákhoz. A kapitalisták élösködnek a dolgozó emberiségen, ez még az emberiség gondolkodó állat kora.

Az ember-állat a gondolkodó állat korában a gondolkodása segítségével teremti meg ugyan létezésének feltételeit, s társadalmi összefogásban él, ám a szűkös anyagi lehetőségek miatt még nem válhat valódi gondolkodó emberré.

A fennálló körülmények következtében képtelen embertársaival valódi gazdasági, politikai és társadalmi egyenjogúságban létezni, valamint az emberi jogokat maradéktalanul betartani. Az emberiség ebben a fázisban alapvetően még egyénileg küzd a léteért: az erősebb fennmarad, a gyengébb pedig vagy szolgálja az erősebbet, vagy elpusztul.

A gondolkodó állat kora

Azonban a gondolkodó anyag fejlődésének ez a – gondolkodó állatként jellemezhető – szakasza, bár kétségkívül embertelen, történelmileg elkerülhetetlen, és ez hajtja előre a haladást. Az emberiség a kapitalizmus progresszíven fejlődő korszakában még nem rendelkezik a létszükségleti javak azon bőségével, amellyel elkerülhető lenne az emberek közötti harc a létfeltételek elosztásáért.

Így a kedvezőbb körülmények között lévő kevesek felülkerekednek, a többséget uralmuk alá kényszerítik, kizsákmányolják őket és élősködnek rajtuk. Ezzel kettészakítják a világot, és létrehozzák a kapitalizmusra jellemző bér-rabszolgatartó társadalmi formát.

A gondolkodó állat a fasizmusban

A fejlett kapitalizmusban lassan megérnek a feltételek a kommunizmusba való átmenetre. A kapitalizmus ekkor a hanyatló szakaszába, a „kapitalista szocializmusnak” nevezett fázisba jut, és önmagát fasiszta kapitalizmusként, nyílt vagy demokráciával álcázva tökéletes osztály-önkényuralommal védi.

Ez a jóléti kapitalizmusnak is nevezett forma szintén egy bér-rabszolgatartó társadalmi alakulat – a maga formális demokráciájával és emberi jogaival –, ám az emberiség anyagi létezése itt már magasabb színvonalat ér el.

A marxizmus-leninizmus vezérfonalát követő kommunisták pontosan ennek az embertelenségnek a megszüntetéséért harcolnak, hogy megvalósulhasson a valódi demokrácia és a tényleges emberi jogok rendszere.

A gondolkodó emberré válás útja

Bár az egyének jelentősen különböznek egymástól, ezek a különbségek elsősorban a környezeti és történelmi tényezőktől függnék. Az emberiség genetikai variabilitása elenyésző, így a biológia nem adhat magyarázatot a kialakult, egyenlőtlen társadalmi formákra.

Az osztályok nélküli kommunista társadalmi forma ezt a történelmileg kialakult egyenlőtlenséget szünteti meg a kollektív társadalmi berendezkedéssel, a tudományos világnézettel, valamint az ezekre épülő tudatos, tervező cselekvéssel.

Összehasonlító mátrix a dokumentum lényeges állításairól

A szöveg lényeges állítása	Kapitalista / Polgári szempont	Kommunista / Marxista-leninista szempont	Tudományos / Anyagi-szociológiai szempont
A kapitalizmus bérrabszolgáltatás.	Hamis állítás. A tőkés piac a szabad egyének önkéntes szerződésein és a munkaerőpiac törvényein alapul.	Igaz állítás. A munkás jogilag szabad ugyan, de a termelőeszközök hiánya miatt kénytelen eladni munkaerejét, így gazdaságilag kiszolgáltatott.	A gazdasági kényszer és az aszimmetrikus hatalmi viszonyok strukturálisan korlátozzák a munkavállaló valódi döntési szabadságát.
A javak szűkössége miatt elkerülhetetlen az ember-ember elleni harc.	A szűkösség és a verseny az emberi természet és a gazdaság örök, alapvető törvénye (Adam Smith).	A szűkösség történelmi kategória, amelyet a kapitalista termelési mód progresszív szaksza és a technológia végül felszámol.	Az anyagi erőforrásokért folyó küzdelem mértéke egyenesen arányos a javak elosztásának egyenlőtlenségével és a termelékenység szintjével.
A jóléti kapitalizmus és a fasizmus összefügg.	A jóléti állam a demokrácia csúcsa; a fasizmus pedig a kapitalizmustól független, totalitárius politikai eltévelyedés.	A fasizmus a hanyatló monopolkapitalizmus nyílt osztálydiktatúrája, amelyet a burzsoázia a profit védelmében vet be a válságok idején.	A gazdasági és strukturális válságok bizonyítottan radikalizálják a politikai felépítményt, és a tőkés elit gyakran autoriter eszközökkel stabilizálja a piacot.
Az emberi különbségeket a környezet, nem a genetika okozza.	Az egyenlőtlenségek alapja a veleszületett képesség, a tehetség és az egyéni teljesítmény (érdemelvűség).	Az embert a társadalmi viszonyok összessége határozza meg. A magántulajdon eltörlése megszünteti a mesterséges osztálykülönbségeket.	A modern genetika és szociológia igazolja, hogy az emberi faj genetikai bázisa egységes; a társadalmi pozíciókat döntően a környezet és a szocializáció határozza meg.

Tudományos és módszertani értékelés

A vizsgált dokumentum egy magasan strukturált, belsőleg koherens **társadalomfilozófiai és politikai gazdaságtani tézissor**. Értékelése a következő tudományos megállapításokra osztható:

1. **Módszertani hűség:** A szöveg szigorúan a **történelmi materializmus** talaján áll. Helyesen ismeri fel az alap (gazdasági lehetőségek, anyagi szűkösség) és a felépítmény (jogok, demokrácia, fasizmus) közötti kauzális kapcsolatot.

2. **A dialektika alkalmazása:** Kiváló elméleti feszültséget teremt azáltal, hogy a kapitalizmust egyszerre nevezi „embertelennek” és „elkerülhetetlennek”. Ez a marxi dialektika pontos alkalmazása: a kapitalizmus szüli meg azt a technológiai bőséget, amely saját megdöntésének anyagi feltétele.

3. **Természettudományos megalapozottság:** A szöveg biológiai-genetikai érvelése összhangban van a modern tudományos konszenzussal. Elveti a XIX. és XX. századi áltudományos fajelméleteket és a szociáldarwinizmust, rávilágítva, hogy a társadalmi rétegződés nem biológiai determináció, hanem történelmi-gazdasági termék.

4. **Fogalmi nóvum és kritika:** A szerző által használt „kapitalista szocializmus” terminológia leíró jelleggel a keynesiánus jóléti államra utal. Tudományos szempontból ez a fogalom a tőkés és szocialista elemek keveredésének illúzióját tükrözi, amelyet a szöveg helyesen leplez le mint a bérabszolgaság egy magasabb életszínvonalú, de változatlanul kizsákmányoló formáját.

Összegzés: A dokumentum a politikai agitáció nyelvén, de szilárd tudományos-materialista alapokon mutatja be a tőkés rendszer történelmi korlátait és az emberiség osztályok nélküli, tudatos fejlődési szakaszába való átlépésének szükségszerűségét.

A felsőbbrendű kapitalisták és a gondolkodó állat

A kapitalizmus bér-rabszolgatartó társadalom!

A bér-rabszolgatartó kapitalisták felsőbbrendűen, az emberi jogaikat megsértve viszonynak a proletár bér-rabszolgákhoz. A kapitalisták élőködnek a dolgozó emberiségen, ez még az emberiség gondolkodó állat kora.

Az ember-állat a gondolkodó állat korában a gondolkodása segítségével teremti meg a létfeltételeit, társalomban összefogásban él, de a szűkös lehetőségek miatt még nem lehet gondolkodó ember.

A körülmények miatt nem képes az embertársaival a valódi, a gazdasági, politikai, társadalmi egyenjogúságban létezni, az emberi jogokat betartani. Az emberiség alapvetően még egyénileg küzd a léteért, az erősebb fennmarad, a gyengébb vagy szolgálja az erősebbet vagy elpusztul.

A gondolkodó állat kora

Azonban a gondolkodó anyag gondolkodó állat korában - bár embertelen -, ez még elkerülhetetlen, ez hajtja előre a fejlődést. Az emberiség a kapitalizmus progresszíven fejlődő korában még nem rendelkezik annyi létszükségleti dologgal, amivel elkerülhető a ember-ember közötti harc a létfeltételek elosztásáért.

Így kevesek, a jobb körülményekben lévők felülkerekednek és a többséget uralmuk alá kényszerítik, kizsákmányolják őket és élőködnek rajtuk, ezzel megosztják a világot, így alakul ki a kapitalizmusban a bér-rabszolgatartó társadalmi forma.

A gondolkodó állat a fasizmusban

A fejlett kapitalizmusban lassan megérnek a feltételek a kommunizmusba való átmenetre, a kapitalizmus ekkor a hanyatló szakaszában, a kapitalista szocializmusba jut és a védelmét a fasiszta kapitalizmus, a kapitalista osztály-önkénturalommal védi.

A kapitalista szocializmus is bér-rabszolgatartó társadalmi forma, az ennek megfelelő demokráciával és az emberi jogokkal de már magas színvonalú az emberiség léte, úgy is nevezik: jóléti kapitalizmus.

A marxizmus-leninizmus vezérfonalán járó kommunisták ennek az embertelenségnek a megszüntetéséért harcolnak, ahol megvalósulhat a valódi demokrácia és az emberi jogok.

A gondolkodó emberré válás útja

Bár az emberek jelentősen különböznek egymástól, azonban ez a különbség a környezeti, történelmi tényezőktől függ elsősorban. Az emberiség genetikai különbsége elenyésző, nem magyarázat a kialakult létező formákra.

Az osztály nélküli kommunista társadalmi forma ezt a különbséget megszünteti a kollektív berendezkedéssel, a tudományos világnézettel, az erre alapuló tudatos csele-

kedettel.

A kapitalizmusban az emberiség alapvetően csak a gondolkodó állat lehet még

A termelőeszközök magántulajdona, a kapitalizmus működési módja és erkölce, a környezet hatása polarizálja, szélsőségesen megosztja az emberiséget. A jobbat, a kedvezőbb helyzetben lévőket „indokolatlanul“ (az adott korban azonban ez szükségszerű) előnyösebb helyzetbe hozza és a többség fölé kizsákmányolóvá élősködővé teszi. Ez embertelen, így ez még csak a gondolkodó állat kora lehet.

Az emberiség a gondolkodó emberré válhat?

Az emberi genetika nem ilyen, nem tükrözi ezt a szélsőséges különbséget. Ennél a gondolkodó állat színvonalnál az emberiség sokkal több(?). Az emberiséget azonban ez a megosztottság, a hanyatló kapitalizmus a fasiszmussal a pusztulásába vezetheti és nem fejlődhet a gondolkodó ember színvonalára.

A hanyatló kapitalizmusban a még gondolkodó állatként élő emberiség már nem képes az általa kifejlesztett termelőerőket kordában tartani. A gondolkodó állat magas színvonalon kifejlesztette a termelőeszközöket, de még az ember az embernek a farkasa, így még az állatvilághoz hasonlatos módon él, mindenki harcol mindenki ellen a létfeltételekért.

Az emberiség közös létérdekében nem lehet összefogni, a felsőbbrendű kapitalisták érdeke a döntő, amit a kapitalizmus alap és felépítménye, jogi, politikai, gazdasági hatalma garantál.

A gondolkodó állat korban az emberiség még marakodó állatként él

Ez a megosztottság, a gondolkodó állat a kapitalizmusban csúcsosodik ki, elenyészően kevés „kapitalista ember“ érdekében létezik az emberiség. Ilyen körülmények között demokráciáról csak szélhámosan fecsegni lehet, ez valójában önkényuralom, fasiszmus, a fasiszta-kapitalizmus.

Azért, mert a kapitalista törvényhozó hatalomban a dolgozó proletároknak, a bér-rabszolgáknak nincs (nem lehet) hatékony osztályérdek-képviselője. A marxista-leninista kommunisták, a proletár dolgozók osztály érdekképviselői érdemben nem jutnak, nem juthatnak be a törvényhozó hatalomba és így a túlnyomó többség törvényes osztályérdek-képviselési lehetősége elenyésző.

A gondolkodó állat korában élő emberiség tudata elfogadja a bér-rabszolgaságot, a kizsákmányolást, az élősködést, a felsőbbrendű kapitalisták embertelen, az emberi jogokat sértő uralmát, a kapitalizmus barbárságát.

A gondolkodó anyag gondolkodó állatként elpusztul

Gondolkodó emberré válni csak a kapitalizmus meghaladásával, az osztály-nélküli kommunizmusban lehet, azonban ez az egyetlen lehetősége az emberiség megmaradásának, és a gondolkodó emberré válásnak.

Filozófiai kislexikon

termelési viszonyok: ... alapját a termelési eszközök tulajdona terén fennálló viszonyok alkotják. Ahol a termelési eszközök társadalmi, kollektív tulajdonban vannak, a társadalom tagjai egyenlőek a termelési eszközökhöz való viszonyukat illetően, és a termelési folyamatban az együttműködés és kölcsönös segítség viszonyai alakulnak ki köztük.

A magántulajdon alapján az emberek között uralmi és alávetettségi viszonyok jönnek létre.

fajelmélet: (rasszizmus) (fr. Racisme a race faj) az emberfajok értékbeli egyenlőtlenségét, fölé- és alárendeltségét, a fajkeveredések káros voltát, az un. „tisztta faj” kitenyésztésének szükségességét hirdető antihumanista, reakciós, áltudományos elmélet.

Az emberi fajok fiziológiai különbségéből azt a hamis következtetést vonja le, hogy az emberi fajok pszichológiailag, szellemileg nem egyenértékűek; egyesek jellemükénél, tulajdonságaiknál fogva eleve uralomra, mások ezek kiszolgálására hivatottak. A fajelmélet a faj, illetve a fajta biológiai kategóriáját minden más társadalmi kategória elé helyezi; ezzel különösen az osztálykülönbségek elsődleges szerepét tagadja vagy halványítja el. ... összefüggő elméletet először az eredeti tőkefelhalmozás, a gyarmatrendszer kialakulása idején dolgozták ki, azt hirdetve, hogy a felsőbbrendű „fehér faj” uralma jogos és törvényszerű az értéktelenebb színes bőrűek fölött.

osztályharc: az összeegyeztethetetlen, ill. egymásnak ellentmondó érdekű osztályok között folyó harc. Az osztályharc valamennyi antagonisztikus osztálytársadalom történelmének alapvető tartalma és hajtóereje.

SaLa